

Nr 460.

Av herr **Eriesson** i Sörsjön **m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 64, angående förhöjning i vissa fall av arbetarsmåbrukslån m. m.*

Frågan om beredande av ytterligare hjälp till arbetarsmåbrukslåntagare för att därmed möjliggöra för dessa att fullgöra odlings- och byggnadsskyldigheten, vilket på grund av olika omständigheter misslyckats för åtskilliga, har varit föremål för behandling i riksdagen vid upprepade tillfällen i anledning av motionsledes gjorda framställningar. Riksdagen har vid åtminstone tvenne riksdagar uttalat, att utredning borde ske rörande här ifrågavarande angelägenhet, och efter långvarigt dröjsmål föreligger nu resultatet härav genom en till innevarande års riksdag avlämnad proposition nr 64. Förslaget innebär, att arbetarsmåbrukslån må tilldelas kommun för möjliggörande av en förhöjning intill ett belopp av 10 000 kronor av under åren 1935—1944 beviljade arbetarsmåbrukslån och för utlämnande under åren 1945—1946 av arbetarsmåbrukslån med högre belopp än 7 000 kronor, dock högst 10 000 kronor.

Visserligen måste det i och för sig anses tillfredsställande att lånemöjligheterna utökas för här ifrågavarande arbetarsmåbrukslåntagare och naturligtvis erhålla de härigenom förutsättningar att få sina småbruk iordningställda. Enligt undertecknades mening hade det emellertid varit mycket önskvärt, om man i samband med den utökade lånemöjligheten även hade lämnat bidrag i viss omfattning utan återbetalningsskyldighet. Det torde nämligen vara obestriddigt, att desto större låneskulden blir desto mindre bli ju förutsättningarna att kunna betala erforderliga amorteringar. Utan att träda någons rätt för nära synes bidrag böra kunna utgå till dessa småbrukare i överensstämmelse med vad som nu gäller för innehavare av ofullständiga jordbruk. Skulle man icke önska medgiva bidragsrätt enligt förenämnda bestämmelser, så erbjüdes en annan likaledes framkomlig möjlighet därutinnan, att vederbörande låntagare erhöile rätt till ett bidrag av högst 800 kronor per hektar för uppodlingen att utgå av för ändamålet särskilt disponerat anslag.

Det framgår av de i propositionen lämnade uppgifterna, att det är främst bristande ekonomiska förutsättningar, som varit orsaken till att arbetarsmåbrukarna i ett jämförelsevis betydande antal fall icke lyckats fullgöra dem åliggande skyldigheter. Visserligen angives såsom orsak till dröjsmålet, att i fråga om 477 fall detta skulle vara beroende av inkallelser till fullgörande av beredskapstjänst. Nu torde det väl vara allmänt bekant, att dylika inkallelser

icke varit ägnade att förbättra vederbörandes ekonomi. I regel torde det nog ligga så till, att beredskapstjänstgöringen varit ägnad att undergräva och försämra den ekonomiska ställningen, och vid sådant förhållande synes det i högsta grad rimligt, att ett odlingsbidrag utan återbetalningsskyldighet finge utgå.

Under åberopande av det anförda tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 64 måtte besluta, att arbetarsmåbrukslåntagare måtte tillerkännas rätt till odlingsbidrag i viss omfattning utan återbetalningsskyldighet.

Stockholm den 28 februari 1945.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

Gösta Skoglund.

Sigfrid Jonsson.

Nils A. Larsson
i Östersund.

K. J. Andersson,
Alfredshem.

J. O. Gavelin.

Erik W. Norén.

P. L. Orgård.
